

БЕСЕДА 2

ХИМН НА ПРИРОДАТА

САНКТПЕТЕРБУРГСКИ ДЪРЖАВЕН
УНИВЕРСИТЕТ

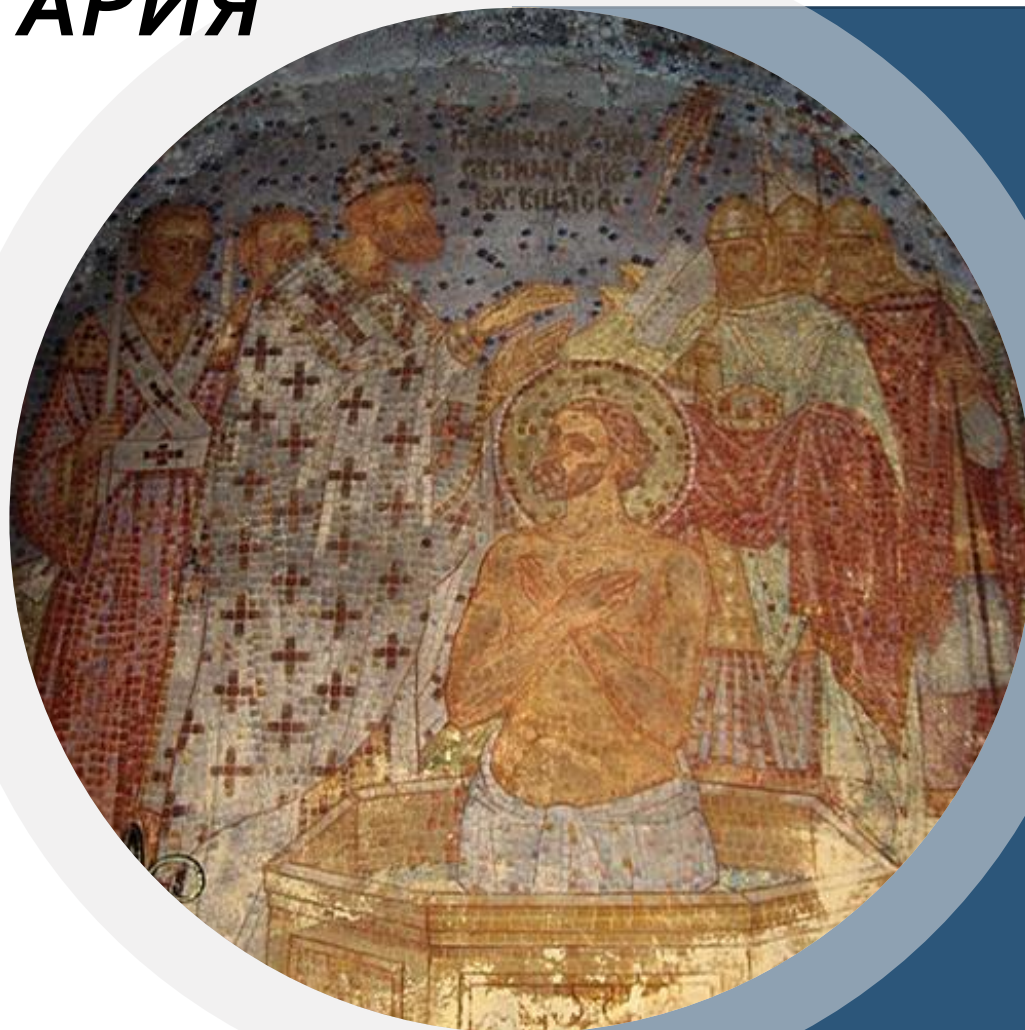
АПАРИНА СВЕТЛАНА,
КОБЗЕВА ДАРИЯ.

РЪКОВОДИТЕЛ: МОСИНЕЦ АНАСТАСИЯ,
КАНДИДАТ НА ФИЛ. НАУКИ

ПОКРЪСТВАНЕ НА БЪЛГАРИЯ

Покръстването на княз Борис I - стенопис от старозагорската църква „Свети Теодор Тирон“. Стилът на стенописите е уникален и се среща единствено в Стара Загора – изображенията са пресъздадени от множество малки квадратчета в богата гама от цветове и фреските изглеждат като мозайка.

 ЦЪРКВА НА СВ. ТЕОДОР ТИРОН ДО АЯЗМОТО

ПАРК «АЯЗМОТО»

Аязмото през 1930-те

*Паметникът на Митрополит
Методий Кусев в Аязмото*

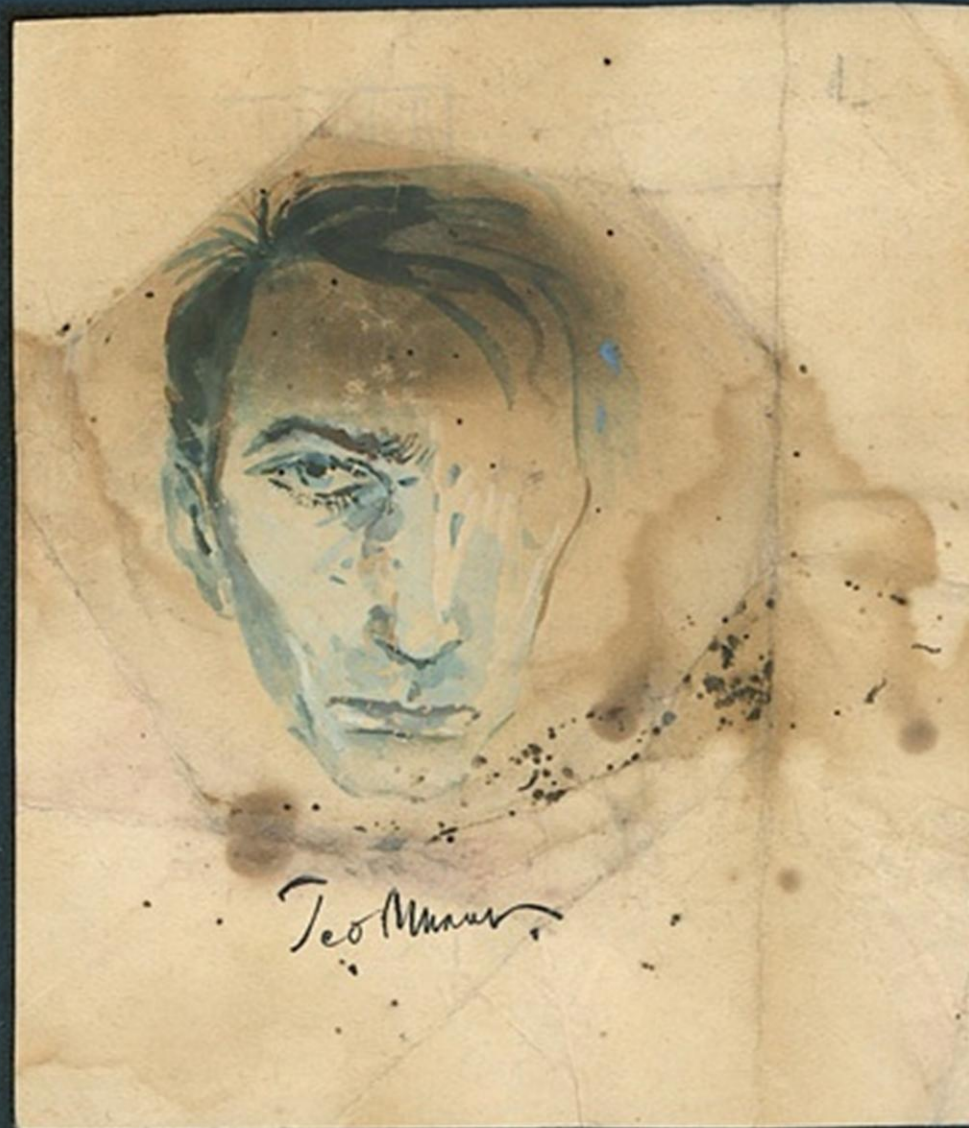
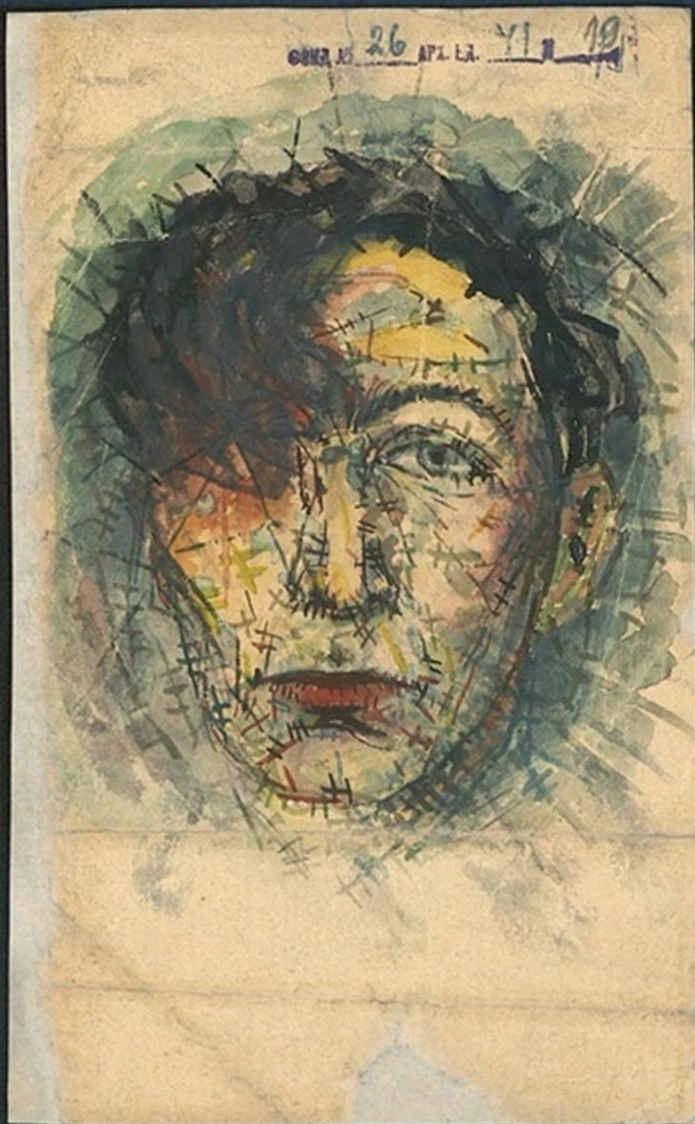
АЯЗМОТО

ГЕО МИЛЕВ

АВТОПОРТРЕТИ НА ГЕО МИЛЕВ

"ПРИ ДОЙРАНСКОТО ЕЗЕРО"

Езерото — кристалче на странно спокоен перламутр, в който е отразен високият лазур на октомврийското небе. <...> Когато слънцето залязва, във вълните се издига вълшебен дворец от корал и пурпурни кристали, който бавно се дроби и угасва. От високо се вижда Дойран, бял и безлюден. Там сега не живее никой. Неговите нарове и смокини презряват и падат самотни в тишината на градините. Зданията са бяла маска на запустение. Един мъртъв град, който обаче маме с лъжовна тишина и утешително спокойствие.

Гео Милев

ПОЕМА «СЕПТЕМВРИ»

НОЩТА РАЖДА ИЗ
МЪРТВА УТРОБА <...>
ВЕКОВНАТА ЗЛОБА НА СЕ СПУСНАХА ВСИЧКИ
РОБА: ОТВРЕД
СВОЯ ПУРПУРЕН ГНЯВ -<...>
ВЕЛИЧАВ. С ВИКОВЕ
С ВОЙ

ДЪЛБОКО СРЕД МРАК (ЗАД ТЯХ - НА НОЩТА
И МЪГЛА. ВКАМЕНЕНИЯ СВОД)

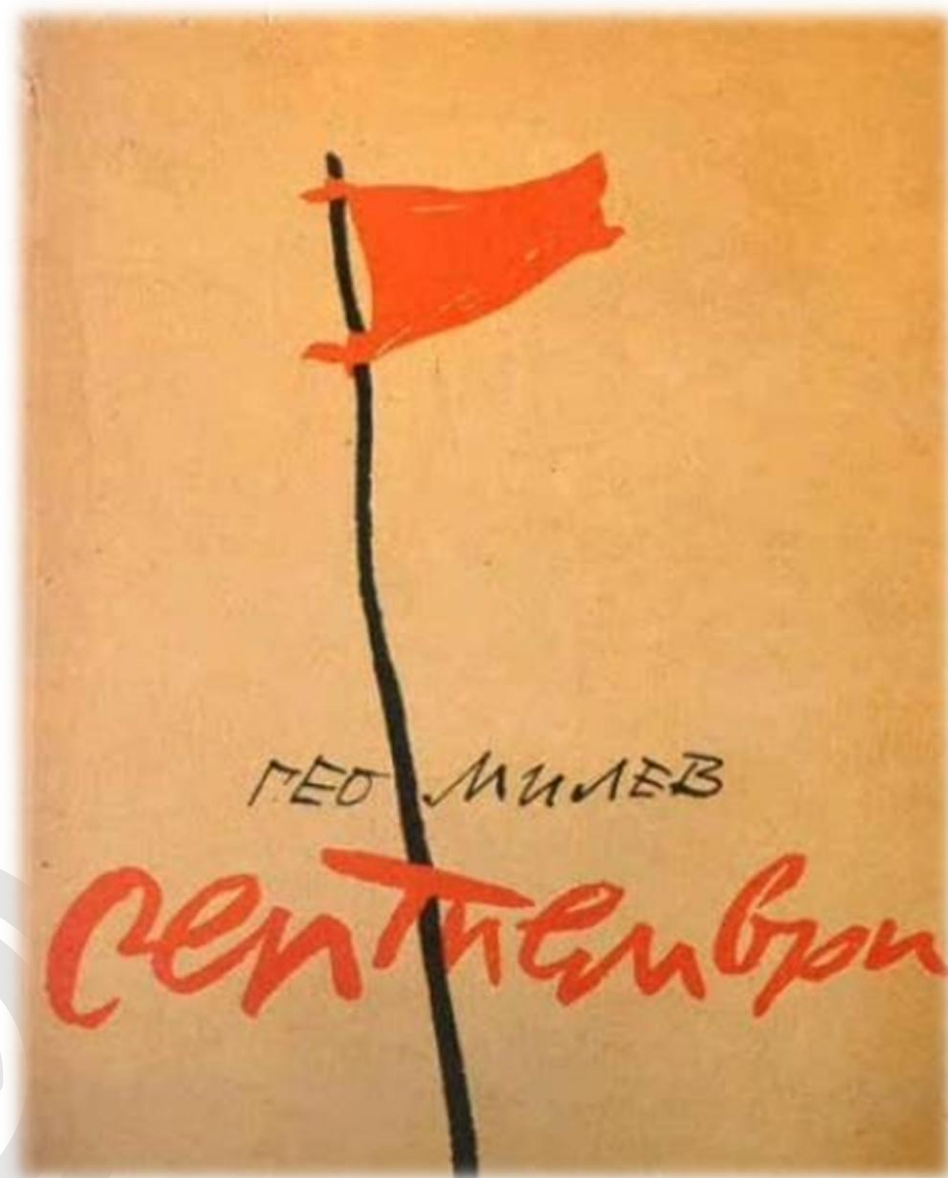
ПОЛЕТЯХА НАПРЕД
ИЗ ТЪМНИ ДОЛИНИ БЕЗ РЕД
- ПРЕДИ ДА СЕ СЪМНЕ НЕУДЪРЖИМИ
ИЗ ВСИЧКИ БАЛКАНИ СТРАХОТНИ
ИЗ ДЕБРИ ПУСТИННИ ВЕЛИКИ:
ИЗ ГЛАДНИ ПОЛЯ... НАРОД!

<...>

ПОЕМА «СЕПТЕМВРИ»

Есента
полетя
диво разкъсана
в писъци, вихър и земята.
нощ.
Буря изви се
над тъмни
балкани
Кървава пот
изби по гърба на
В ужас и трепет
снижи се
всяка хижа и
дом.
П о г р о м!
Трясък
продъни
небесния свод.
- мрак и блясък
и гракащи
гарвани ято -

ДОМ-МУЗЕЙ «ГЕО МИЛЕВ»

ПОЕМА «СЕПТЕМВРИ»

*Блесна
над родни Балкани,
издигнали пъп
срещу небето
и вечното слънце
светкавица
- гръм
хрясна
право в сърцето
на гигантския
столетен
дъб.*

A circular, black and white portrait of a man with dark, wavy hair and round glasses. He is looking slightly to the left of the frame with a serious expression. He is wearing a dark suit jacket over a light-colored shirt and a dark tie.

“Времената вървят, времената се пречупват, времената се прекатурват — зафучава вятърът и разлюшква стария лес, дълбоки подземни тътнежи разклащат мирната земя, далечни светлини озаряват черния кръгозор, бурята иде, бурята се приближава, бурята реве, бурята треци — и мирният селянин, търпеливият орач, се вижда принуден да остави ралото наред браздите, да издигне войнско чело срещу мълниите, които разпарят небето, да свие мишци, да изпъчи гърди и да се понесе ведно с шеметния ураган, за да създаде една нова епоха!...”

Гео Милев